"నా ఆశ అడియాశే అని తెలుసుకునే జ్ఞానాన్ని నాకు నేర్పినందుకు మీకు సర్వదా కృతజ్ఞుడ్ని. మీరు చక్కటి యజమాని కాబట్టి మీ దగ్గర నేను పని చేయాలని అనుకుంటున్నాను."

ఇదేవిధంగా దేవుడు కూడా మనం చేసే పొరబాట్లని మనమే తెలుసుకునేలా చేసి, మళ్ళీ ఎన్నడూ మనం అలాంటి పొరబాట్లని చేయకుండా చేస్తూంటాడు. అందుకే జీవితంలో మనకి కలిగే వివిధ కష్టాలు, నష్టాలు, చేదు అనుభవాలు ఏ కారణం లేకుండా జరగవు. అవి మనకి పాఠాలు.

101. మంచివే ఇవ్వు

ఓ రోజు ఓ యువరాణి సాధారణ దుస్తుల్లో రాజభవనం నించి శివాలయానికి వెళ్ళింది. ఆమె గుళ్ళో అర్చన ముగించుకుని బయటకి వచ్చేసరికి ఆకాశం నిండా దట్టంగా మబ్బులు కనిపించాయి. దాంతో ఆమె సమీపంలోని ఓ ఇంటికి వెళ్ళి వాళ్ళని ఓ గొడుగు ఉంటే ఇవ్వమని, తర్వాత తన నౌకరుతో పంపుతానని చెప్పింది.

ఆ ఇంటి యజమానికి ఆమెలోని రాజసం చూసి ఆమె దొంగ కాదన్న నమ్మకం ఏర్పడింది. ఐతే ఎందుకైనా మంచిదని తను వాడే మంచి గొడుగు కాక, అటక మీద ఉన్న ఊచలు ఊడిన ఓ గొడుగుని ఇచ్చాడు.

మర్నాడు ఎవరో ఆ గొడుగుని తీసుకువచ్చి ఆయనకి తిరిగి ఇస్తూ పది బంగారు నాణాలని కూడా ఇచ్చి చెప్పాడు.

"సమయానికి నిన్న మీరు మన యువరాణికి గొడుగుని ఇచ్చి ఆదుకున్నందుకు గాను రాజు గారు మీకు తన కృతజ్ఞతలని తెలియచేయమన్నారు. బహుమతిగా ఈ నాణాలని ఇవ్వమన్నారు."

ఆ మాటలు విన్న ఆ ఇంటి యజమాని నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

'అయ్యో! ఆమె యువరాణని తెలిస్తే ఊచలు ఊడిన గొడుగు బదులు నా దగ్గరున్న మంచి గొడుగునే ఇచ్చేవాడిని. ఆ అవకాశం ఎలా పోగొట్టుకున్నానో కదా!' అతను బాధ పడ్డాడు.

మనం ఎవరికి ఏం ఇచ్చినా మంచిది ఇవ్వడం ఎప్పుడూ శ్రేష్ఠం. అనాథ శరణాలయానికి గుండీలు ఊడిపోయి, చిరిగిన దుస్తులని, ఇలా పనికిరానివి ఇచ్చే బదులు ఉత్తమమైనవి ఇవ్వడం ఆచరించాలి. ఎందుకంటే అవి ఎవరికి చేరతాయో మనకి తెలీదు.

102. వేచి వుండు

ఓ గురువు దగ్గర శిష్యరికం చేసి శాస్త్రాలన్నిటినీ ఔపోసన పట్టిన ఓ శిష్యుడు తన గురువుతో ఓ రోజు చెప్పాడు.

"నేను వెళ్ళి అందరికీ దేవుడి గురించి బోధించి భగవత్ భక్తిని ప్రచారం చేయాలని అనుకుంటున్నాను స్వామీ."

"కొన్నాళ్ళు వేచి వుండు." జవాబు చెప్పాడు గురువు.

కొంతకాలం గడిచాక మళ్ళీ ఆ శిష్యుడు గురువుతో చెప్పాడు.

"నేను వెళ్ళి అందరికీ దేవుడి గురించి బోధించి భగవత్ భక్తిని ప్రచారం చేస్తాను స్వామీ."

"కొన్నాళ్ళు వేచి వుండు." మళ్ళీ జవాబు చెప్పాడు గురువు.

ఇంకొంతకాలం గడిచాక మళ్ళీ ఆ శిష్యుడు గురువుతో చెప్పాడు.

"నేను వెళ్ళి అందరికీ దేవుడి గురించి బోధించి భగవత్ భక్తిని ప్రచారం చేస్తాను స్వామీ."

" ఇంకా కొన్నాళ్ళు వేచి వుండు." మళ్ళీ అదే జవాబు చెప్పాడు గురువు.

"నేనింకా ఎంతకాలం వేచివుండాలి?" విసిగి వేసారిన ఆ శిష్యుడు గురువుని అడిగాడు.

"భగవంతుడి గురించి ఇతరులకి బోధించాలన్న ఆత్రుత నీలో నశించే దాకా." జవాబు చెప్పాడు గురువు.

ఎప్పుడైతే భగవంతుడి గురించి బోధించడంలో ఆనందాన్ని అనుభవించడం ఆరంభిస్తాడో అప్పుడు ఆ మనిషి అందులో మునిగిపోయి తన ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి సంబంధించిన సాధనలకి దూరం అవుతాడు.